

XXX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Erstatning for Dyr, der dør som Følge af Mund- og Klovesyge.

(Afgivet af Folketingets Udvalg den 7. Februar 1939).

Udvalget har afholdt en Række Møder og har haft Samraad med Landbrugsministeren, ligesom en Deputation af Repræsentanter for sønderjyske Landbrugsorganisationer har haft Føretrede for Udvalget. En Beregning over Tabene ved Mund- og Klovesyge-Epizootien i de sønderjyske Landsdele følger som Bilag. Udvalgets Medlemmer er enige i at den Mund- og Klovesyge-Epizooti, der har ramt Landbruget, har været et føleligt Tab for de ramte, som derfor bør have Støtte fra Staten. Udvalget udtaler det ønskelige i, at der for Fremtiden kan tilstilles Landmændene Serum og Vaccine til billigst mulige Pris og i tilstrækkelig Mængde, saa en Epizooti kan forløbe med mindst muligt Tab. Udvalget er ogsaa indforstaaet med, at Tabene kan ligge meget forskelligt for de enkelte Landbrugere og forskelligt fra Landsdel til Landsdel, og har bestræbt sig for at finde en Ordning, hvorved de haardest ramte kunde faa en Hjælp ud over det, som Lovforslaget oprindeligt tilsigtede at yde.

Et *Flertal* (N. P. Andreasen, J. P. Jensen, Jensen [Horsebæk], Jensen [Lille-ring], M. F. Mortensen, Carl Petersen,

Rasmussen [Gylling], Smørum og Sørensen [Sejlfjord]) stiller derfor Ændringsforslag under Nr. 2, 8, 9, 11, 12, 14 og 15, som er tiltraadt af Landbrugsministeren.

Flertallet henstiller desuden til Landbrugsministeren, at der -- til Vejledning for Ministeren -- i Skemaerne til Brug ved Ansøgning om Støtte forlanges Oplysning om Ansøgerens Indtægts- og Formueforhold samt om, hvorvidt Ansøgeren driver Landbrug som Hovederhverv, da Ejerforhold saavel som Indtægts- og Formueforhold kan være saadan, at Ansøgning om Statens Støtte ikke bør imødekommes.

Et *Mindretal* (Clausager, Fibiger, Jørgen Gram, Løje, Petersen [Røj] og Jens Thomsen) kan tiltræde første Stykke af Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor det fastslaas, at Lovforslagets Formaal er i nogen Grad at mildne det Tab, som Landbruget har lidt og lider som Følge af Mund- og Klovesyge-Epizootien, men selv om Mindretallet kan slutte sig til, at Hjælpen i størst muligt Omfang kommer alle de Kreaturejere til gode, der har haft Dødsfald eller Dyr, der er dræbt i Henhold til Bestemmelsen i § 1, saa maa der efter Mindretallets Mening tillige ydes en ekstra Støtte til de